

[Maigaard.]

Det er nemlig sådan, at Lomékonventionen i hele Europa har vakt debat mellem EF-modstandere og mellem folk, der er kritiske over for EF, og det er interessant at se, at folk, hvis EF-kritiske holdning man ikke kan bestride, hvis EF-modstand man ikke kan bestride, har støttet denne aftale. Lad mig nævne den tidligere britiske minister Judith Hart, overbevist modstander af Englands indtræden i De europæiske Fællesskaber, som alligevel som kabinetsmedlem forhandlede denne aftale på Storbritanniens vegne ud fra et positivt sigte. Judith Hart er nu blevet rensset ud ved den sidste kabinetsændring i Storbritannien, men jeg vil godt sige, at jeg har ikke noget imod at placere mig i debatten på linje med folk som Judith Hart.

Lad mig nævne et andet eksempel. Et så EF-kritisk parti som det franske kommunistparti støtter aftalen. Det er et parti, som jeg er meget enig med i mange af dets kritiske anklagepunkter mod EF, men ikke des mindre støtter partiet aftalen. Jeg placerer mig gerne, når vi drøfter Lomékonventionen, i selskab med folk som Judith Hart og franske kommunister.

Netop fordi jeg synes, at behovet er så stort, vil jeg gerne spørge markedsministeren om hans syn på de igangværende forhandlinger om udfyldning af konventionen i Bruxelles. Sagen er jo den, at det er princippet, vi drøfter her, men de pindes ud på en meget dårlig og ugenerøs måde under de forhandlinger, der føres om konventionens opfyldelse i Bruxelles for tiden. Det er ikke noget tilfælde, at dagspressen i dag nævner f. eks. Jamaicas problemer, den såkaldte Romaftale, som man sidder og drøfter. Jeg vil gerne bede markedsministeren om over for kommissionen at tage et initiativ for at sikre, at den linje, der blev lagt i Kingston sidste år, og som er blevet fulgt op ved Lomé, også bliver praktisk virkelighed, sådan at det ikke bare bliver ord og ord og ord, men at der også kommer en reel forbedring af de faktiske vilkår.

Honoré (KrF):

Til de ordførere, der har kritiseret Lomékonventionen, vil jeg sige, at det er jo umyret let at komme med nogle kritiske bemærkninger til en hvilken som helst form

for internationalt samarbejde, f. eks. at nævne, at dette samarbejde ikke omfatter nogle stater. Jeg anser det for en fuldstændig uholdbar indvending. Hvordan skulle man effektivt kunne hjælpe, hvis man skulle hjælpe alle?

Men jeg vil stille kritikerne dette spørgsmål: hvilke stater i verden eller grupper af stater praktiserer en bedre udviklingsbistand og en bedre handelspolitik? Hvis de, som har kritiseret denne konvention — jeg tænker først og fremmest på VS og på DKP — ikke kan pege på stater og statsamfund, der praktiserer en bedre udviklingspolitik, som Danmark eventuelt kunne gøre til sin, må jeg sige, at de pågældende partiers kritik af vores tilslutning i dag hviler på et helt uholdbart grundlag.

Guldberg (V):

Jeg skal blot sige til hr. Jørgen Junior, at hans svar egentlig ikke gjorde mig så ked af det, som jeg havde ventet, fordi det på mange punkter principielt var udtryk for samme tankegang, som jeg gerne ville have vi skulle kunne følges ad i. Modstanden bundet efter min mening i en forkert opfattelse og en forkert forståelse, og jeg vil gerne have det præciseret, for at den ikke skal blive stående. Vi har — og det kan man så være imod eller for — her i tinget vedtaget nogle beslutninger om u-landsbistand. Vi drøfter, hvordan den skal bruges. Den kan bruges på forskellig måde. Der er i hvert tilfælde ingen form for bistandsarbejde, der er mere i overensstemmelse med nogle af de principper, som vi også gerne vil gå ind for i venstre, end netop denne form. Derfor er det forkert at karakterisere det som en bistandssag i den forstand. Det er en samarbejdssag, og det er en udvikling i en retning, som vi alle har ønsket, for der er ingen, der har ønsket, at relationerne mellem de højt udviklede og de mindre udviklede lande altid skulle hvile på bistand; man har netop ønsket og ønsker, at det skulle udvikle sig i den retning. Derfor er det en forkert argumentation at sige, at man skal gå imod dette, fordi det er en bistand. Det er netop at arbejde sig ind i den ligelighed, som er så nødvendig.

Til venstresocialister, kommunister og SFere, som vil gå imod, vil jeg bare gerne sige: nå ja, prøv engang selv at orientere jer